

Γενικός Γραμματεύς

του **Ηλία Καπετανάκη**

Ιούνιος 2005

σκηνοθεσία

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΒΡΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ και ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ
STUDIO του PALAIS DE BEAUX ARTS - Rue Ravenstein 21, 1000 Bruxelles

Λίγα λόγια από τον σκηνοθέτη

Είκοσι χρόνια κιόλας ! Πραγματικά πέρασαν πολύ γρήγορα. Σαν να ήταν χθες θυμάμαι το τηλέφωνο να χτυπάει και να έχω στην άλλη άκρη μια γυναικεία φωνή που να μου λέει : «Λέγομαι Ειρήνη Χαλκιά και με μια ομάδα από Έλληνες που εργάζονται στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανεβάζουμε ένα έργο στα ελληνικά. Μήπως θα μπορούσατε να μάς βοηθήσετε;» Και από τότε ξεκίνησε η περιπέτεια.

Ανέβηκαν πολλά έργα με διαφορετικούς σκηνοθέτες, δημιουργήθηκαν και άλλες ελληνικές θεατρικές ομάδες και μέχρι σήμερα οι περισσότεροι από τους πρωτεργάτες είναι ακόμη εν ενεργεία.

Μαζί με το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι, γι' αυτήν την παράσταση συνεργάζεται και το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου. Ψυχή του είναι ο Γιώργος Ανδρονίδης που αγαπά και υπηρετεί το θέατρο με όλες του τις δυνάμεις. Μακάρι τέτοιες προσπάθειες να συνεχιστούν και στο μέλλον.

Αυτή τη φορά διαλέξαμε ένα έργο με ζωντανή μουσική και τραγούδια. Είναι μια παράσταση που είχα δει το 1995 στην Αθήνα και με είχε εντυπωσιάσει.

Ευχαριστούμε τον Χρήστο Λεοντή για την ευγενική προσφορά της μουσικής του και τον Ηλία Καπετανάκη που παρόλο που μας χωρίζει ένας αιώνας και κάτι από την εποχή που έγραψε το έργο του, βλέπουμε δυστυχώς ότι ορισμένες καταστάσεις δεν έχουν αλλάξει και «ίσως» δεν θ' αλλάξουν ποτέ.

Τέλος πάντων, εμείς δουλέψαμε πολύ και όλοι οι ηθοποιοί προσπάθησαν να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους και όπως πάντα το τελικό αποτέλεσμα θα το κρίνετε εσείς.

Καλή παράσταση

Γιάννης Γαβράς

Ηλίας Καπετανάκης (1852-1922)

Ο Ηλίας Καπετανάκης γεννήθηκε στο χωριό Τρικότσοβα (περιοχή Οιτύλου) στη Μάνη τον Ιούλιο του 1858, δευτερότοκος γιος του αγωνιστή του 1821 και δις βουλευτή (1851, 1854), Σταυριανού Καπετανάκη. Ορφανός από πατέρα ήδη από την ηλικία των πέντε ετών, ο Καπετανάκης, περιστοιχισμένος βασικά από γυναίκες και μόνον παρουσίες στο σπίτι, κατάφερε να σπουδάσει Νομικά στην Αθήνα, να εργαστεί στη δημόσια διοίκηση και σε άλλα επαγγέλματα, αλλά και, ταυτόχρονα, να γράφει στίχους που δημοσιεύονταν σε εφημερίδες της Καλαμάτας. Πριν γράψει το πρώτο του έργο (αρκετά μεγάλος) σε ηλικία σχεδόν 35 ετών (1893), είχε περάσει από το εμπόριο, τον στρατό, αλλά και τον πολιτικό βίο, έως ότου αποσυρθεί μόνιμα και αφοσιωθεί στη συγγραφή του «Γενικού Γραμματέα» (τρίπρακτης κωμωδίας μετ'ασμάτων), των μονόπρακτων «Η Βεγγέρα» και το «Γεύμα του Παπή» και του χαμένου «Αντιθαλάμου» (πολιτική κωμωδία). Συνέβαλε, επίσης, μαζί με τον Νικόλαο Λάσκαρη, στη συγγραφή της επιθεώρησης «Αι Υπαίθριοι Αθήναι» (1894), δεύτερη μεγάλη στιγμή του καινούργιου αυτού είδους, μετά την πρώτη το «Λίγο απ'όλα» του Μίκου Λάμπρου (θίασος Δημητρίου Κοτοπούλη, Αύγουστος 1894), που ανέβηκε από το θίασο ΜΕΝΑΝΔΡΟ του Διονυσίου Ταβουλάρη τον Οκτώβριο 1894 (ανάμεσα στους πρωταγωνιστές και ο Ευάγγελος Παντόπουλος).

Τα χρόνια μετά το 1895, λόγω οικονομικών δυσκολιών και αποτυχίας να επιβιώσει μόνον από τη συγγραφή και τα δικαιώματα των θεατρικών του κειμένων, ο Καπετανάκης στρέφεται ξανά προς το εμπόριο, ενώ για μεγάλο διάστημα, επαγγελματικές και οικογενειακές υποχρεώσεις τον αναγκάζουν να επιστρέψει και να ζήσει στην Καλαμάτα. Αργότερα ξαναγύρισε για λίγο σε δημόσια αξιώματα, ενώ είναι επιβεβαιωμένο πως από το 1913 έως και το 1916 διετέλεσε Νομάρχης στο Ρέθυμνο της Κρήτης. Επέστρεψε πια στην Αθήνα, όπου και πέθανε τον Δεκέμβριο του 1922.

Από το πρόγραμμα της παράστασης του Γενικού Γραμματέα από την ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ (Νοέμβριος 2003 έως Μάιο 2004).

Ο Ηλίας Καπετανάκης και ο Γενικός Γραμματέας

Το 1893 ο Ηλίας Καπετανάκης 35 χρόνων, εμφανίζεται στο Αθηναϊκό κοινό του καλοκαιριού (οι θεατρικές παραστάσεις δίδονταν κυρίως το καλοκαίρι σε κηποθέατρα λόγω ελλείψεως κλειστών αιθουσών) με το έργο του «Ο Γενικός Γραμματέας».

Η εποχή είναι μια από τις πιο ενδιαφέρουσες της νέας Ελληνικής ιστορίας. Η Ελληνική πολιτική και εθνική ζωή χαρακτηρίζονται από έντονες αντιθέσεις. Έτσι το ελπιδοφόρο ξεκίνημα για τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας και της διοίκησης με τον Χαρίλαο Τρικούπη διαδέχεται το ίδιο το 1893 η χρεωκοπία και λίγα χρόνια αργότερα το 1897 η ταπεινωτική ήττα στον ελληνοτουρκικό πόλεμο. Έτσι, στον πνευματικό χώρο έχει ήδη κάνει αισθητή την παρουσία της η γενιά του 1880 με το κίνημα του Δημοτικισμού που σφραγίστηκε από το «Ταξίδι μου» του Γιάννη Ψυχάρη το 1888 και τις αντιδράσεις που ξεσήκωσε. Στην ποίηση κυριαρχεί η μίμηση του Δημοτικού τραγουδιού με τον Κώστα Κρυστάλλη δίπλα σε άλλους, ενώ στην πεζογραφία εξαπλώνεται το ηθογραφικό διήγημα. Στο θέατρο από το 1871, οπότε ιδρύεται το «Ωδείο» με ειδικό δραματικό τμήμα και αρχίζουν να εμφανίζονται στην Αθήνα τα πρώτα καλοκαιρινά θέατρα στις όχθες του Ιλισσού και στην παραλία του Φαλήρου, διαμορφώνεται το «κωμειδύλλιο». Ο Δημήτρης Κορομηλάς, που ξεκίνησε με τον Δημήτρη Κόκκο μια ερασιτεχνική κίνηση και παραστάσεις σε σαλόνια και αίθουσες μορφωτικών συλλόγων, θεωρείται ο θεμελιωτής του λόγω της μεγάλης επιτυχίας του έργου του «Η τύχη της Μαρούλας», το καλοκαίρι του 1889, και του «Αγαπητικού της Βοσκοπούλας» το 1892. Στην Αθήνα έχουν διαμορφωθεί τρία είδη κοινού: το λαϊκό, που διασκεδάζει κυρίως με παντομίμα και αυτοσχέδιες κωμωδίες, το μικροαστικό και τα λιγότερο προωθημένα τμήματα του μεσοαστικού που ψυχαγωγούνται στα υπαίθρια θέατρα του Ιλισσού της Ομόνοιας και του Φαλήρου και τέλος το μεγαλοαστικό που μαζί με τους διανοούμενους και τμήματα του μεσοαστικού με βλέψεις κοινωνικής ανόδου, παρακολουθούν κοσμικές παραστάσεις γαλλικής οπερέττας, ιταλικής όπερας και άλλων

ευρωπαϊκών θιάσων που έρχονται στην Αθήνα χειμώνα καλοκαίρι με επιχορήγηση.

Σ' αυτό το ιστορικό πλαίσιο και τα αντιφατικά πολιτιστικά θεατρικά δρώμενα εμφανίζεται ο Ηλίας Καπετανάκης με τον «Γενικό Γραμματέα» στις 19 Αυγούστου 1893 στο θέατρο ΤΣΟΧΑ που παίζεται από το θίασο Αλεξιάδη/Παντόπουλου και γνωρίζει αμέσως τεράστια επιτυχία. Οι πρώτες κριτικές ενώ επεσήμαναν τους δεσμούς του κειμένου με δοκιμασμένα θέματα μορφές και σχήματα του κωμειδύλλιου υπογράμμιζαν και την πρωτοτυπία της κωμωδίας του Καπετανάκη. Ο ίδιος απαντώντας σε μια έρευνα της εφημερίδας «ΤΟ ΑΣΤΥ» στις 18/6/1894 λέει: *«Είμαι κατ' αρχήν κατά των κωμειδυλλίων και υπέρ της σοβαράς κωμωδίας, εάν δε παραθέτω άσματα και εις τας γραφείσας και εις τας γραφομένας, το κάμνω, διότι αναγκάζομαι να ακολουθήσω τας διαθέσεις του κοινού, το οποίον συνείθισεν ήδη και δεν δύναμαι να προσκρούσω εγώ πρώτος κατά των ορέξεών του. Ελπίζω, όμως, ολίγον κατ' ολίγον με την επιμονήν και την θέλησιν του συγγραφέως και με την ανάπτυξιν του κοινού ότι θα επανέλθει η κωμωδία εις την θέσιν της»*. Και παραπάνω κρίνει αναγκαίο να τονίσει ξανά: *«Το κωμειδύλλιον το θεωρώ πράγμα νόθον, ουδέτερον, ούτε αρσενικόν, ούτε θηλυκόν, ούτε ως καθαρόν έργον μουσικής, ούτε ως καθαρόν πεζόν, ερμαφρόδιτον, επομένως, αποτρόπαιον»*.

Ο ίδιος ονομάζει το έργο του «κωμωδία μετ' ασμάτων» που τα είχε γράψει ο Λ. Σπινέλλης. Στο κωμειδύλλιο η κεντρική αντιπαράθεση αφορά τα αστικά και λαϊκά ήθη της εποχής και επεκτείνεται και στη γλώσσα. Χοντρικά μπορεί κανείς να πει ότι το λαϊκό ήθος εκπροσωπείται από τη δημοτική και τις ντοπιολαλιές. Ενώ το αστικό ήθος εκπροσωπείται από μια καθαρεύουσα ποικίλης αυστηρότητας κατά τις περιστάσεις. Στο «Γενικό Γραμματέα» συνυπάρχουν αυτά τα στοιχεία όμως ο Καπετανάκης προχωρεί βαθύτερα: Η αποδοκιμασία του πολιτικού. Η πικρία για τη ματαιώση, για τη διάψευση, για τη φαλκίδευση των εθνικών διεκδικήσεων. Η καταγγελία της μικροπολιτικής, η καταδίκη των αθηναϊκών εθίμων, η έξαρση της αγνής επαρχιακής ζωής. Αυτά είναι τα βασικά συστατικά του έργου, όπως εκφράζονται από τους

τύπους και χαρακτήρες του έργου: ο πολитеυόμενος, ο δημόσιος υπάλληλος, ο μεγαλοκεφαλαιούχος και το κατεστημένο γενικά προκαλεί τους απαισόδοξους στοχασμούς του κοινού. Από την ανώνυμη επαρχία βυθισμένη στην παραδοσιακή γαλήνη και την ανθεκτικότητα των ανθρώπων της μεταφερόμαστε στη δυναμική, υπερκινητική πρωτεύουσα των νέων δυτικών προτύπων. Το πέρασμα από την αγροτική στην αστική ηθογραφία που αρχίζει ακριβώς εκείνα τα χρόνια και συνεχίστηκε στη συνέχεια για πολύ καιρό. Η θέση του στη διοίκηση και η ατμόσφαιρά της τον γέμιζαν αγανάκτηση την οποία και εκφράζει με σατιρικό τρόπο. Στη συναλλαγή βρίσκει την αιτία της κοινωνικής διαφθοράς με κοινό μοτίβο την αστυφιλία και τη γυναικεία μεγαλομανία.

Ο Καπετανάκης εκτός από τη δυσφορία του για το κωμειδύλλιο παραθέτει και τη γνώμη του για τη λύση του προβλήματος της μεταλλαγής της Ελληνικής κοινωνίας. Τιμή, ευγένεια και αρχοντιά βρίσκονται μέσα μας γύρω μας δεν πρέπει να αναζητούμε τον πολιτισμό σε ξενισμούς. Ο Καπετανάκης δεν είναι ανέφελος ευθυμογράφος που κάνει ερασιτεχνικές παραστάσεις στο θεατράκι της Αυλής, όπως ο Δημήτριος Κορομηλάς και ο Δημήτριος Κόκκος, που κι εκείνων, από άλλη άποψη πραγματικά μεγάλη ήταν η σημασία τους. Ο Καπετανάκης ήταν ανήσυχος για τις τύχες του τόπου μας. Ήθελε να βελτιώσει, ήταν σατιρικός με τα όλα του. Δεν κάνει καμία επανάσταση, ούτε γλωσσική ούτε άλλη. Τον χαρακτηρίζει, τον φλογίζει και του δίνει φτερά η αγανακτησμένη συνείδησή του, μια συνείδηση θερμή, εξοργισμένη, που τον ωθεί στην θεατρική δημιουργία. Σαν ηφαίστειο ξεσπάει με το πρώτο του έργο. Χάρηκε την επιτυχία του και σε λίγο θα ησυχάσει. Δεν ήταν συνηθισμένος να μένει πολύ στην ίδια ασχολία. Θα συνεχίσει, με την ίδια ένταση, και τον άλλο χρόνο, με τη «Βεγγέρα» του, το σπουδαίο μονόπραχτό του, και δεν θα πιέσει τον εαυτό του για πιο πολλά. Σώπασε ουσιαστικά ως θεατρικός συγγραφέας. Στο θέατρο, στις δύο αυτές κωμωδίες του, έβαλε ό,τι συγκινούσε την ύπαρξή του. Μετά το τρίτο του έργο το «Γεύμα του Παπή», ο Ηλίας Καπετανάκης δεν έγραψε πια θέατρο, δεν είχε πια τι να πει για τη διοίκηση αν και τον απασχολούσε ως το τέλος της ζωής του. Η θεατρική μανία είχε στερήσει μέσα του και το πόσο είχε παγώσει

μέσα του εκείνη φαίνεται κι από το ότι ενώ στα 1894, που ιδρύθηκε από τον Κορομηλά ο «Σύνδεσμος Δραματικών Συγγραφέων», ήταν μέλος του Συμβουλίου του, μετά τη διάλυσή του, όταν έγινε τελικά η τωρινή «Εταιρεία Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων» (1908), ο Καπετανάκης δεν φαίνεται μεταξύ των ιδρυτών της. Ως μέλος απλό τον συναντούμε στα 1914. Σε μια συνεδρία του Συμβουλίου της 31^{ης} Ιανουαρίου 1923, ο Πρόεδρος απλώς **«ανακοινοί τον θάνατό του»**.

Από το πρόγραμμα της παράστασης του Γενικού Γραμματέα από την ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ (Νοέμβριος 2003 έως Μάιο 2004) και «Το κωμειδύλλιο» του Θ. Χατζηπανταζή, Εκδοτική ΕΡΜΗΣ ΕΠΕ.

Οι ελληνικές παρουσιάσεις

Θίασος Δ. Αλεξιάδη-Ε. Παντόπουλου, Θέατρο Τσόχα, 1893

Θίασος Μένανδρος, Θέατρο Απόλλων, 1897

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ Αικατερίνης Βερώνη, 1901

Θίασος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ, Θέατρο Κοτοπούλη, 1921

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, 1975

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ, 1981

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, 1984

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ, 1985

ΔΗΠΕΘΕ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ, 1987

ΔΗΠΕΘΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, 1995

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ, Νέα Σκηνή, Θέατρο ΑΚΡΟΠΟΛ, 2004

Οι Κριτικές για την πρώτη παράσταση (1893)

ΒΛΑΣΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ («ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», 20.8.1893)

Ο κ. Καπετανάκης κατώρθωσε να μας παρουσιάση από σκηνής πραγματικήν εικόνα των παρ'ημίν πολιτικών ηθών, ποιήσας έργον, όπερ προώριται να καταλάβη επιφανήν θέσιν εν τω ελληνικώ δραματολογίω. Οι θεαταί δις εκάλεσαν τον ποιητήν επί σκηνής, χειροκροτήσαντες αυτόν ενθουσιωδώς. Μέγας δε εκ δάφνης στέφανος τω προσηνέχθη υπό των φίλων του.

«ΕΦΗΜΕΡΙΣ» (20.8.1893)

Το κοινόν, το κατακλύσαν το Θέατρον Τσόχα αναρίθμητον, εγέλασε τον καλόν γέλωτα, ον αποσπά η αβίαστος και ευπρεπής ευφυΐα, η λεπτή και επιτυχής σάτιρα, συνεκινήθη εκ της εξεγέρσεως των αγαθών εκείνων αισθημάτων, τα οποία ισχυρότερα, παρ'όσον νομίζουν τινές, διατηρούνται ακόμη παρά τη ημετέρα κοινωνία, ενετρώφησεν εν τη θεατρική εντέχνω αναπαραστάσει του καθημερινού ημών βίου.

Δ.Κ.[ΑΚΛΑΜΑΝΟΣ] («ΑΣΤΥ», 24.8.1893)

Ο κ.Ηλίας Καπετανάκης! Άγνωστος χθες, πλήρης φήμης σήμερον. Όλοι αι Αθήναι αναφέρουν τ'όνομά του και καθείς ενδιαφέρεται να μάθη τί κάμνη. Δια να ευχαριστήσωμεν την κοινήν περιέργειαν, λέγομεν ότι ήτο υπουργικός Γραμματεΰς, ότι απελύθη προ δύο ή τριών ετών, ότι η απόλυσίς του του ενέπνευσε την πρώτην ιδέαν του έργου του και ότι, παρά το υπόδειγμα των πλείστων της θεατρικής δόξης μνηστήρων, συνδυάζει με το νέον επάγγελμα, επίζηλον δια συγγραφέα υλική ανεξαρτησίαν. Εάν δεν απατώμεθα όσοι είδομεν τον «Γενικόν Γραμματέα», μέχρι τούδε, εάν δεν πρόκειται περί παροδικής και μοναδικής εκλάμψεως, αληθής δραματικός συγγραφεύς εγεννήθη ημίν. Έχει το δώρον της παρατηρήσεως, έχει το χάρισμα της ενστίκτου γνώσεως του θεάτρου, της μυστηριώδους εκείνης intuition, της οποίας η σφραγίς είναι καταφανής και επ'αυτών των πρώτων ψελλισμάτων του φέροντος το δώρον. Είναι δραματικός συγγραφεύς.

Ηλία Καπετανάκη Ο Γενικός Γραμματεύς

Σκηνοθεσία: Γιάννης Γαβράς

Μουσική: Χρήστος Λεοντής

Σκηνικά: Christian GUILMIN

Κοστούμια: Οίκος COSTHEA και Χορευτικό ΚΑΛΙΤΣΑ

Αφίσα: Θεόδωρος Κασάπης

Μακιγιάζ: Virginie, Sunnitha, Benjamine, Catherine et Benjamin (élèves de l'Ecole J.P. FINOTTO)

Στο πιάνο συνοδεύει η Βασιλική Βηδενμάιερ. Στο 1^ο μέρος ακούγεται το τραγούδι «Je te veux» του Eric Satie.
Στο 2^ο μέρος ακούγονται βιεννέζικα βαλς του J. Strauss.

Παίζουν με τη σειρά που εμφανίζονται:

ΘΕΩΝΗ, γεροντοκόρη αδελφή του Λάμπρου Θυμέλη

Μαρία Πατακιά

ΜΑΡΟΥΣΣΩ, υπηρέτρια της οικογένειας Θυμέλη

Αία Κατραντζάκη

ΠΗΝΕΛΟΠΗ, σύζυγος του Λάμπρου Θυμέλη

Στέλλα Ανδρουλάκη

ΛΑΜΠΡΟΣ ΘΥΜΕΛΗΣ, ο Γενικός Γραμματέας

Τάσος Νυχάς

ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ, υπηρέτης της οικογένειας Θυμέλη

Γιώργος Πέτσιος

ΘΕΟΔΩΡΟΣ, γιός του Λάμπρου και της Πηνελόπης

Γιώργος Παπαδάκης

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ, κόρη του Λάμπρου και της Πηνελόπης

Κατερίνα Χρονοπούλου

ΚΟΣΜΑΣ, φίλος του Λάμπρου

Γιώργος Αλεξάκης

ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ, φίλος του Λάμπρου

Γιώργος Ανδρονίδης

ΜΙΧΟΣ, κτηματίας αρραβωνιαστικός της Θεώνης

ΖΩΡΖ, φίλος του Θεόδωρου στην Αθήνα

ΚΛΕΩΝ, βουλευτής και κομματάρχης

ΧΡΥΣΟΓΛΟΥ, τραπεζίτης

ΓΡΑΦΙΔΗΣ, γραμματέας του Λάμπρου

ΚΑΛΠΙΔΗΣ, βουλευτής

ΒΕΝΕΤΗΣ, βουλευτής

ΚΥΡΙΑ Α:

ΚΥΡΙΑ Β:

ΚΥΡΙΑ Γ:

Γιώργος Παπαπαύλου

Ανδρέας Στεμπίλης

Βασίλης Μάγνης

Τάκης Πλέσσας

Οδυσσέας Πανόπουλος

Αλέξανδρος Κατοστάρας

Νικόλας Χατζούδης

Νάντια Οικονόμου

Αντα Σωτηροπούλου

Μάγδα Τσαμπαρλή

Atelier Théâtral Grec
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Το 1984, Έλληνες υπάλληλοι των κοινοτικών οργάνων ίδρυσαν μια θεατρική ομάδα ανεβάζοντας το πρώτο τους έργο τον Ιούνιο του 1985, όχι μόνον από αγάπη για το θέατρο αλλά και από ανάγκη για μια αμεσότερη κοινωνική σχέση απαραίτητη στις συνθήκες ζωής των Βρυξελλών τα πρώτα χρόνια μετά την ένταξη.

Αν και αποτελείται, κυρίως, από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων, η ομάδα είναι ανοιχτή σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για το θέατρο. Άλλωστε δεν έχει καταστατικό, δεν έχει εκλεγμένα ούτε διορισμένα όργανα, δεν έχει οικονομική, πολιτική ή άλλη εξάρτηση. Ένας πυρήνας από την αρχή με πολλή προσωπική δουλειά και χωρίς καμιά εξωτερική ενίσχυση οικονομικής (προσπαθούμε να ισοσκελίζουμε τα έσοδα με τα έξοδα, χωρίς πάντα να το καταφέρνουμε) ή άλλης μορφής, με τη βοήθεια μόνον όσων συμμετέχουν κάθε φορά ενεργά καταφέρνει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας κατ'εξοχήν ερασιτεχνικής ομάδας που είναι αναγκασμένη να λειτουργεί με αρκετούς περιορισμούς. Μεταξύ αυτών έλλειψη χρόνου, έλλειψη μέσων, έλλειψη εγκαταστάσεων. Όμως, η ομάδα συνεχίζει γιατί το θέατρο είναι μια ιδιόμορφη καλλιτεχνική έκφραση με ξεχωριστή γοητεία που δεν διαρκεί μόνο όσο είναι ζωντανή η παράσταση, αλλά και πολύ αργότερα με τις αναμνήσεις που μας μεταφέρουν σε άλλες εποχές, σε άλλα πρόσωπα, σε άλλες καταστάσεις -κάποτε σ'εμάς τους ίδιους.

Προηγούμενες παραστάσεις της ομάδας

- 1) **Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης**, του Γ. Σκούρτη, σε σκηνοθεσία Ειρήνης Χαλκιά, Ιούνιος 1985, Βρυξέλλες
- 2) **Εσωτερικές Ειδήσεις**, του Μάριου Ποντίκα, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1986, Βρυξέλλες και Ιούνιος 1986 Λουξεμβούργο
- 3) **Εκκλησιάζουσες**, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1987, Βρυξέλλες

- 4) **Νταλικά**, της Κωστούλας Μητροπούλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Οκτώβριος 1987, Βρυξέλλες
- 5) **Φαύστα**, του Μποστ, σε σκηνοθεσία Θόδωρου Αρβανίτη και Αντώνη Δαγκλίδη, Δεκέμβριος 1989, Βρυξέλλες
- 6) **Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού**, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Οικονομίδη, Νοέμβριος 1991, Βρυξέλλες
- 7) Τα μονόπρακτα: **Ο θάνατος του Περικλέους**, του Δ.Κορομηλά και **Αίτηση σε γάμο**, του Άντον Τσέχωφ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1992, Βρυξέλλες
- 8) **Θεσμοφοριάζουσες**, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1993, Βρυξέλλες
- 9) **Άντε Γεια**, του Θανάση Παπαγεωργίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1994, Βρυξέλλες
- 10) **Ο τοπικός παράγων**, του Παναγιώτη Καγιά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 1994, Βρυξέλλες
- 11) **Μάνα, μητέρα, μαμά**, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1995, Βρυξέλλες
- 12) **Ματίας ο Πρώτος**, της Άλκης Ζέη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 1995, Βρυξέλλες
- 13) **Το Ενυδρείο**, του Κώστα Μουρσελά, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1996, Βρυξέλλες
- 14) **Ο κήπος με τα χελιδόνια**, του Μπάμπε Τσικληρόπουλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1997, Βρυξέλλες - Φεβρουάριος 1997 Λουξεμβούργο.
- 15) **Ο Σιμιγδαλένιος**, του Αλέξανδρου Αδαμόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1997, Βρυξέλλες.
- 16) **Ο μπαμπάς ο πόλεμος**, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 1998, Βρυξέλλες
- 17) **Λόγω φάτσας**, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Φεβρουάριος 1999, Βρυξέλλες
- 18) **Αντζελίνα η Σταχτοπούτα**, της Κάρμεν Ρουγγέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1999, Βρυξέλλες

19) **Χρυσοβεργαρης και Ηλιοτάτη**, λαϊκό παραμύθι σε προσαρμογή και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2000, Βρυξέλλες

20) **Μπαμπάδες με ρούμι**, των Ρέππα-Παπαθανασίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Δεκέμβριος 2000, Βρυξέλλες, Ιανουάριος 2001, Λουξεμβούργο

21) **Η τύχη της Μαρούλας και ο Μπαρμπα Λινάρδος**, του Δ.Κορομηλά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2001, Βρυξέλλες

22) **Ο Μίδας έχει αυτιά γαιδάρου**, του Μ.Κορρέ, σε σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη και σε συνεργασία με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου, Νοέμβριος 2001, Βρυξέλλες

23) **Εκκλησιάζουσες ... σαν παραμύθι**, του Αριστοφάνη σε διασκευή Κάρμεν Ρουγγέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2002, Βρυξέλλες

24) **Βαβυλωνία**, του Δημητρίου Βυζάντιου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2002, Βρυξέλλες

25) **Το Όνειρο του Δωδεκάμερου**, του Γιώργου Θεοκά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2003, Βρυξέλλες

26) **Το Λουμπάγκο**, του Μανόλη Κορρέ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2003, Βρυξέλλες

27) **Το Κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων**, διασκευή από το βιβλίο της Μυρτώς Κοντοβά και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2004, Βρυξέλλες.

28) **Η αρπαγή της πριγκίπισσας αιώρας**, του Πασχάλη Τσαρούχα, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2005, Βρυξέλλες.

Η ομάδα μας συμμετείχε με το έργο "Νταλικά" στο Θεατρικό Διαγωνισμό του Δήμου Ιθάκης, το Σεπτέμβριο του 1987 και διακρίθηκε με το βραβείο της "καλύτερης παράστασης πρωτόπαιχτου έργου" (δεύτερο από πλευράς σπουδαιότητας) και το βραβείο δεύτερου γυναικείου ρόλου.

Théâtre Hellénique de Belgique ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ

Το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ είναι μη κερδοσκοπική εταιρία βελγικού δικαίου, που ιδρύθηκε το 1992 κι'έχει μέχρι σήμερα στο ενεργητικό του 16 εκδηλώσεις, όπου παρουσιάστηκαν 19 έργα Ελλήνων συγγραφέων. Δεν είναι η πρώτη φορά που συνεργαζόμαστε με το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ και μας προξενεί ιδιαίτερη χαρά που θα γιορτάσουμε μαζί τα είκοσι χρόνια του μεγαλύτερου αδελφού μας με τον ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ του Ηλία Καπετανάκη. Το ιδιαίτερα απαιτητικό αυτό έργο ήταν από καιρό στα μελλοντικά όνειρα και των δύο θεατρικών ομάδων και η απόφαση για κοινή προσπάθεια ήταν εύλογη για μια απόδοση που να συναγωνίζεται σε ποιότητα με ότι είμαστε συνηθισμένοι να προσφέρουμε στο κοινό μας.

Οι δύο ομάδες μας, οι παλαιότερες ελληνικές στις Βρυξέλλες, έχουν μαζί τη μερίδα του λέοντος σε ότι αφορά τις 50 περίπου ελληνικές θεατρικές εκδηλώσεις των τελευταίων 20 χρόνων. Ευχόμαστε και ευελπιστούμε να είναι η μελλοντική πορεία και των δύο μακρόχρονη και πετυχημένη και να συμβάλει στην αναβάθμιση της ελληνικής πολιτιστικής παρουσίας στην πρωτεύουσα της Ευρώπης.

Το δωδεκάχρονο οδοιπορικό του Ελληνικού Θεάτρου Βελγίου

Μάιος 1993

ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ

Πρετεντέρη - Γιαλαμά
Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Απρίλιος 1994

Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Ιάκωβου Καμπανέλλη
Σκηνοθεσία Πέτρου Σεβαστίκογλου

Νοέμβριος 1994

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ

Γ. Σκούρτη
Σκηνοθεσία Πέτρου Σεβαστίκογλου

Μάιος 1995

ΔΑΦΝΕΣ ΚΑΙ ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΕΣ

Δ. Κεχαϊδη - Ε. Χαβιαρά
Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Δεκέμβριος 1995

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΑΝΑΡΙΑ

Α. Γαλανού
Σκηνοθεσία Κώστα Λαμπρούλη

Μάιος 1996

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ - Ιάκωβου Καμπανέλλη
Ο ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - Φ. Τρέζου
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - Α. Στάικου
Σκηνοθεσία Κώστα Λαμπρούλη

Δεκέμβριος 1996

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Αριστοφάνη

Σκηνοθεσία Ι. Οικονομίδη

Απρίλιος 1997

Η ΤΕΛΕΤΗ - Π. Μάτση

ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ - Β. Ζιώγα

Σκηνοθεσία Κώστα Λαμπρούλη

Δεκέμβριος 1997

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΟΥΣ
ΣΚΛΗΡΟΥΣ - Ν. Τσιφόρου - Π. Βασιλειάδη

Σκηνοθεσία Ι. Οικονομίδη

Ιούνιος 1998

ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

Κεχαΐδη-Χαβιαρά

Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Ιανουάριος 1999

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Χ. Γιαννακόπουλου - Α. Σακελλάριου

Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Δεκέμβριος 1999

Ο ΠΡΟΘΑΛΑΜΟΣ

Γιοβάνας

Σκηνοθεσία Εύης Οικονομίδη

Νοέμβριος 2001

Ο ΜΙΔΑΣ ΕΧΕΙ ΑΥΤΙΑ ΓΑΙΔΑΡΟΥ

Μ. Κορρέ

Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Φεβρουάριος 2003

Η ΚΥΡΙΑ ΕΧΕΙ ΝΕΥΡΑ

Δ. Γιαννουκάκη

Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Μάιος 2003

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΕΡΝΑ ΑΠΟ ΜΕΣΑ

Ιάκωβου Καμπανέλλη

Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιούνιος 2004

ΤΑ ΜΩΡΑ ΤΑ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΠΕΛΑΡΓΟΣ

Παπαθανασίου-Ρέππα

Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

STROFILIA

Cuisine de tradition byzantine

*Restaurant
Banquets
Service Traiteur*

*Ouvert du lundi au samedi,
À partir de 19 heures*

*Rue du Marché aux Porcs 13
1000 Bruxelles*

Tel 02 512 32 93

Fax 02 512 09 94

*Cave à vin classé du 17me siècle
Disponible pour vos événements
Jusque 80 personnes*

*Deux heures de parking offert
(Parking Lepage)*

Même direction :

RESTAURANT OUZERIE
*Réputé pour son choix de mézès grecs
Depuis 1990*

*Chaussée d'Ixelles 235
1050 Bruxelles*

Tel 02 646 44 49

*Ouvert du lundi au samedi,
À partir de 19 heures*

EurocretaService™

Agence Bancaire RecordBank

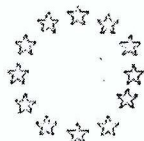
- ex Westkredit -

ΕΝΑ ΝΕΟ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΕΥΚΟΛΑ...ΓΡΗΓΟΡΑ...ΑΠΛΑ

Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΤΗΣ WESTKREDIT ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ΤΗΣ
ING RECORDBANK, ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΗΝ EUROCRETA
Η ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Με την σοβαρότητα και την εμπειρία 24 ΧΡΟΝΩΝ συνεχίζουμε τώρα ΚΑΙ
κοντά στα γραφεία της CEE με όλες τις ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ !!

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ CEE
ΚΑΒΛΕΝΤΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
Rue Froissart 119
1040 Bruxelles
Tél. (02) 230.66.60
Fax. (02) 245.99.40

ΥΠΟ/ΣΤΗΜΑ SCHAEERBEEK
ΚΑΒΛΕΝΤΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
Rue de Brabant 262
1030 Bruxelles
Tél. (02) 215.87.45
Fax. (02) 245.25.33

- ☐ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ μέχρι 25.000€ ΣΕ 1 ΩΡΑ και 60.000€ σε 24 ΩΡΕΣ!
- ☐ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ με τους ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΟΥΣ τόκους της Τραπεζικής Αγοράς!
π.χ. ΧΡΟΝΙΑΙΟ ΜΕΤΑΒΛΗΤΟ ΜΟΝΟ **2,85%**
- ☐ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ : -25% στα Αυτοκίνητα!
-20% Ασφαλείες πυρκαγιάς!
- ☐ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΣΤΟΥΣ - ΕΥΡΩΠΑΛΛΗΛΟΥΣ
- NATO
- ΔΙΠΛΩΜΑΤΕΣ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

ING
ASSURANCE

ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ
RECORD !!

Record

www.eurocreta.be

ATTICOM COMPUTERS

Hardware, Software, Reparations PC, ADSL

Αγαπητοί φίλοι,

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ανέλαβα την διαχείριση του νέου
καταστήματός ηλεκτρονικών υπολογιστών της εταιρίας ATTICOM.

Στο κατάστημά μας θα βρείτε Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές, Εκτυπωτές,
Οθόνες, Routers, Video Κάμερες, Χαρτί, Μελάνι, Προγράμματα,
Περιφεριακά και γενικά οτιδήποτε αφορά τους Υπολογιστές.

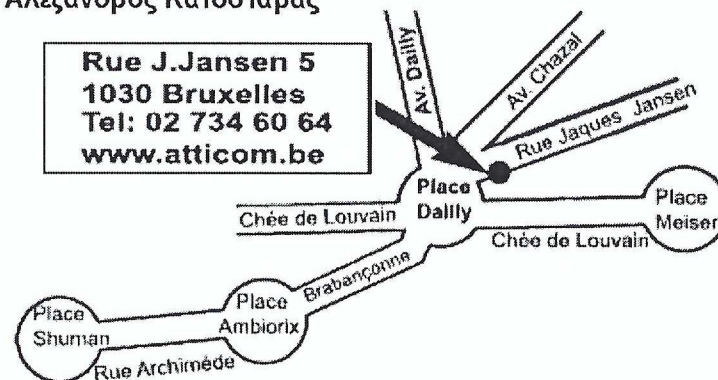
Είμαστε επίσημοι συνεργάτες της Belgacom και μπορείτε να
απευθύνεστε σε μας για ADSL και Internet.

Και φυσικά αν έχετε πρόβλημα με τον υπολογιστή σας,
αν χρειάζεστε τεχνική βοήθεια, αναβάθμιση, ασύρματο δίκτυο
ή οτιδήποτε άλλο, μπορείτε να απευθύνεστε σε μας.

Είμαι στη διάθεσή σας για κάθε πληροφορία
Φιλικά

Αλέξανδρος Κατοστάρας

Rue J.Jansen 5
1030 Bruxelles
Tel: 02 734 60 64
www.atticom.be

PERIPLE

Arts et lettres helléniques

115, rue Froissart, 1040 Bruxelles. Tél. (322) 230 93 35

L'espace Périples est ouvert du mardi au vendredi de 11h à 18h
et le samedi de 11h à 15h